

NOVO DOBA



Delenda Est Judaica !

Aut Vincere Aut Mori !



Gerhard Lauck

NIKADA SE NEMOJTE PREDATI

Tijekom razdoblja od više od dvadeset godina stalnih političkih aktivnosti, iskusio sam mnoge uspjehe i neuspjehe. Lako je slaviti pobjede. Teže je, ali mnogo važnije, nositi se sa neuspjesima.

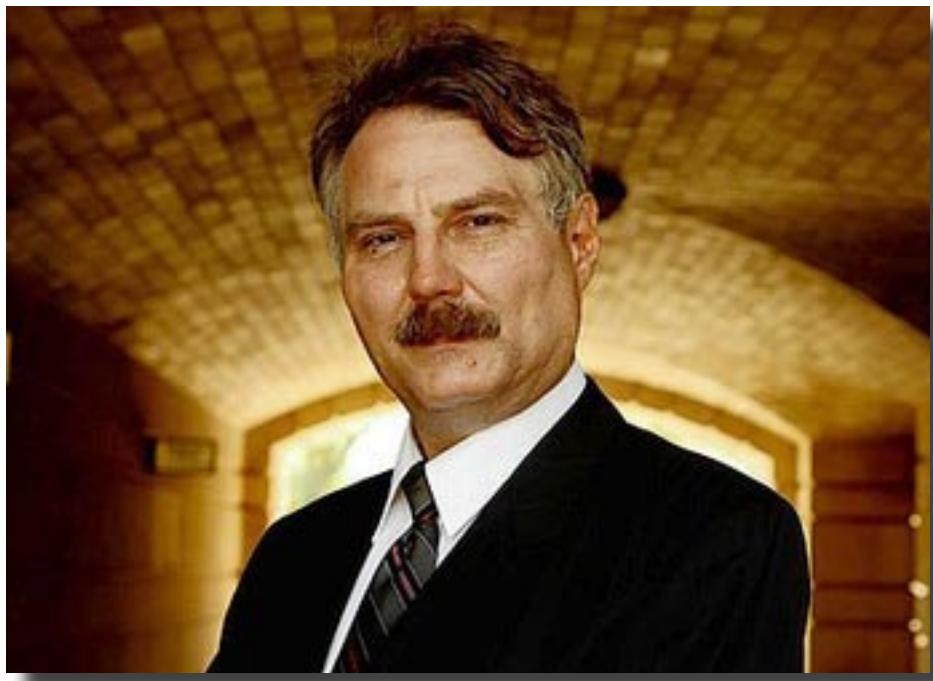
Ovdje su izneseni neki savjeti koji su mi pomogli u onim lošim vremenima. Želim ih podijeliti sa tobom, moj dragi druže, u nadi da će i tebi pomoći jednog dana.

PRVO:

Ako je nacionalsocijalistička ideja mogla opstati nakon vojnog poraza u Drugom Svjetskom ratu, uništenja Trećeg Reicha i smrti voljenog vođe *Adolfa Hitlera*, onda može preživjeti i svaki drugi pad, također, pa čak onda ako je to i gubitak važnog borca, čak i vođe cijele grupe boraca. Dok god i JEDAN nacionalsocijalist živi, **BORBA SE NASTAVLJA!**

DRUGO:

Dok god živi makar samo jedan Bijeli čovjek i jedna Bijela žena, borba za opstanak Bijele rase se



nastavlja. Čak i ako je Bijela rasa manjina na Planetu, još uvijek živi stotine milijuna Bijelih ljudi.

TREĆE:

Velike, nevjerojatne, svjetske povijesne promjene su uвijek moguće. Nitko ne zna budućnost. Njemačka povijest je sama za sebe tome dokaz; u ponosnoj i moćnoj njemačkoj državi iz 1910., tko bi zamišljao poraz u 1919.? U kaosu dvadesetih, uskrs u tridesetim? Nakon pobjeda od 1940. poraz u 1945? Poslije toga gospodarsko čudo u pedesetima i šezdesetima. U 1985. dolazi do pada Berlinskog Zida i komunističke DDR, pa čak i Sovjetskog Saveza. (Nisam očekivao da će to vidjeti tijekom svog života.)

ČETVRTO:

Povijest uвijek kreira manjina: manjina koja se BORI! Adolf Hitler je krenuo sa sedam ljudi... Američka revolucija protiv cjelokupnog Britanskog carstva bila je podržana od strane samo 10 % američke populacije - sličan broj simpatizera na britanskoj strani, a većina nije ništa učinila već je samo promatrala. Mala Prusija sa populacijom od oko 4,5 milijuna porazila je neprijatelja koji je brojio dvije stotine milijuna, tijekom Sedmogodišnjeg rata (1756 - 1763)

PETO:

Nema nikakvog smisla kad netko umišlja da je puno uradio za

U ovom broju:

G. Lauck : Nikada se nemojte predati

K. Bolton : Hitler, Kršćanstvo i treći Reich

Interview: General Otto Ernst Remer

pokret. Sljedeći drug, puno ostalih drugova, uradili su mnogo, mnogo više! Nitko ne može sebi reći: "Ja sam napravio više od drugih" (čak i ako je to istina). Umjesto toga on se mora uvijek truditi da napravi još više. Ne zanovijetaj samo o tuđim nedostatcima, već se pogledaj u ogledalo i zapitaj: "Što sam ja do sada uradio? Što ću uraditi sutra?"

Njemački domoljub *Fichte* rekao je da se svaki pravi domoljub treba ponašati kao da budućnost njegove nacije ovisi samo od njegovih vlastitih akcija.

ŠESTO:

Znači čak i mala pomoć. Nitko ne zna koja će naljepnica ili kopija novine unovačiti novog aktivistu, koje djelo će odlučiti bitku. Ako cijelokupna životna dob političkog aktivizma može doprinijeti opstanku Bijele rase onoliko koliko doprinosi jedno zrno pjeska plaži ili jedna kap vode oceanu, onda je to još uvijek vrijedno. To je moralna dužnost!

SEDMO:

Istinski nacionalsocijalist je borac! On se ne bori samo zato što je to njegova dužnost, već i iz razloga jer ne bi mogao sam sa sobom živjeti kada bi se predao. Život je borba. Imat ćemo dovoljno vremena za odmaranje u grobu. Napoleonov stari stražar je rekao: "Stražar može umrijeti, ali ne smije napustiti položaj!"

OSMO:

Naši mučenici su nas zadužili.

Ja osobno osjećam svetu dužnost prema svakom pojedinačnom drugu koji se borio, radio, patio, krvario ili umro za nacionalsocijalističku ideju. Ja to ne mislim u nekom apstraktnom, filozofskom smislu koji je moguć samo u mislima, već u duhovnom smislu, duboko u srcu. Na primjer, ja razmišljam o našem drugu *Gottfried Küssel-u* koji je utamničen u Austriji na jedanaest godina zbog obične nenasilne političke djelatnosti. Zamisl tako da on upitao kada izidi iz zatvora, što sam ja radio za to vrijeme u pokretu, da ja odgovorim: "Prije nekog vremena postali smo umorni od politike, tako da smo raspustili organizaciju. Danas vodim udoban život poslovnog čovjeka i iz hobija skupljam poštanske marke."

Imao sam čast i dobru sudbinu da radim sa brojnim istinski genijalnim nacionalsocijalistima - ne samo sa zdravim mladim ljudima, već također i sa ženama, mladeži, pa čak i onima starijima, čiji ih ustrajni naporci za našu stvar svrstavaju rame uz rame sa visoko odlikovanim ratnim herojima!

Kada sam se god osjećao obeshrabreno, mislio sam o ovim velikim nacionalsocijalistima. Onda bih se odmah posramio pred samim sobom, što sam u sebi



Gottfried Küssel

gajio takav osjećaj pa makar i jednu sekundu. Rekao bih samom sebi: "Ne mogu to sebi dozvoliti! Ako oni mogu izdržati i nastaviti se boriti, onda mogu i ja!"

DEVETO:

Kada smo suočeni sa patnjom - trebamo je prebroditi, kada smo suočeni sa problemima - trebamo ih riješiti, kada se suočimo sa neprijateljima – trebamo ih poraziti, kada smo suočeni sa Židovima - trebamo ih

Izvor: "NS Kampfruf", broj 115 (1995)

BORBA SE NASTAVLJA!



NSDAP/AO
PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
<http://www.nazi-lauck-nsdapao.com>

Kerry Bolton

HITLER, KRŠĆANSTVO I TREĆI REICH

Oko uloge Kršćanstva u Nacional Socijalizmu je bilo svađa, kao i oko drugih stvari povezanih sa tom filozofijom. Kršćanski protivnici su **Hitlera** smatrali inkarnacijom Sotone, a njegove Kršćanske pristaše Mesijom nalik Isusu. "25 Točaka", politički program NSDAP, čak kaže da se Nacional Socijalizam zalaže za "pozitivno Kršćanstvo". Da bi se dobila prava slika o odnosu Kršćanstva i Nacional Socijalizma, mora se otići dalje od promidžbe pristaša i protivnika "Naci Kršćana". Da bi se to napravilo mora se obratiti mnogo veća pažnja na privatne izjave NS vođa nego na njihove javne govore. Od dodatne važnosti je i stvarno ponašanje NS sustava prema crkvama.

Hitlerovi privatni razgovori sa bliskim krugom suradnika 1941.-1944. godine, koje je zabilježio **Reichleiter Martin Bormann** - za koga ćemo uvidjeti da je bio jedan od najstrastvenijih anti-Kršćana u NSDAP - daju nam najslikovitiju mogućnost za utvrđivanje Hitlerovog pravog stava prema Kršćanstvu.

Napor *Ministra za religije Kerrla* da NS identificira sa "pozitivnim Kršćanstvom" Hitler je komentirao kao "plemenita namjera, ali ne vjerujem da je ta stvar moguća, i vidim prepreku u samom Kršćanstvu".

"Što se tiče ljudi bliskih meni", rekao je, "koji su, kao i ja, pobegli od zahvata dogme, nema razloga da se bojam da će ih se Crkva dočepati. Pobrinut ćemo se da crkva ne širi učenja koja su u sukobu sa interesima Države. Nastavit ćemo propovijedati doktrinu Nacional Socijalizma, i mladi više neće učiti ništa osim istine".

"Gledano na duže staze, Nacional Socijalizam i religija više neće moći postojati zajedno. Idealno rješenje bi bilo pustiti religije da se prožderu međusobno, bez progona." "Dogma Kršćanstva potpuno nestaje pred napretkom nauke. Religija mora praviti sve više i više ustupaka. Taj mit se bukvalno ruši."

RANI POGLED

Tijekom prvih godina sustava, i neposredno prije toga, **Hermann Rauschning** je zabilježio Hitlerove razgovore sa bliskim suradnicima. Prema Rauschningu, konzervativcu u redovima NSDAP



koji je postao načelnik Danziga, Hitler je rekao o Kršćanstvu:

"Ostavimo sitničavost drugima. Bez obzira da li je to Stari ili Novi Zavjet, ili jednostavno Isusove izreke, sve je to ista stara židovska prijevara. Ona nas neće oslobođiti. Njemačka crkva, njemačko Kršćanstvo je prijevara. Netko može biti samo ili Nijemac ili Kršćanin. Ne može se biti i jedno i drugo... Ne želimo da ljudi jednim okom gledaju na drugi svijet. Trebaju nam slobodni ljudi koji znaju da je Bog u njima samima. "

Hitler je jasno stavio do znanja da ga ne interesiraju mitovi "Arijskog Kršćanstva" ili "Arijskog Isusa" koje su zastupali **Houston Stewart Chamberlain**, **Von Liebenfells**, i izvjesni članovi NSDAP.

"Od Isusa ne možete napraviti Arijca, to je glupost", rekao je. Crkveni praznici, koje je Kršćanstvo otelo od pogana, trebali su biti vraćeni u okvire poganstva.

"Uskrs više ne predstavlja uskrsnuće, već vječnu obnovu našeg naroda. Božić predstavlja rođenje NAŠEG spasitelja: duha heroizma i slobode našeg naroda."

Ako se svećenici pobune, sustav će ih raskrinkati pred narodom:

"Tretirat ćemo ih kao najobičnije kriminalce. Strgnut ću masku poštenja sa njihovih lica. Ako to ne bude dovoljno, natjerat ću ih da izgledaju smiješno i podlo.

Zapovjedit će da se o njima snimaju filmovi. U kinima ćemo prikazivati povijest svećenstva.”

I stvarno, 1937. godine održano je suđenje na kojem je 337 svećenika bilo suđeno zbog “zlostavljanja učenika i bolesnika” koji su bili pod njihovom brigom. Nekoliko svećenika je pobeglo sa milijunima maraka njemačkog novca, dok je velika većina osuđena na zatvorske kazne. Bivši engleski svećenik **Joseph McCabe** je komentirao da su odvedeni na sud pod “najpodlijim optužbama”. O kapelanu po imenu Otac Leogivill je rekao:

“Jednom kada je bio na noćnoj službi silovao je bolesnog 17- godišnjeg mladića koji je spavao u bolnici, i koji se nije mogao braniti jer mu je desna ruka bila u zavoju.”

Ovaj događaj nije bio jedinstven, niti je i danas neobičan. Ono što je jedinstveno su bile efektivne mjere koje je Treći Reich poduzeo.

NARODNA RELIGIJA

Nastati će se narodna religija koja će zamijeniti Kršćanstvo.

“Seljacima će se reći što je Crkva uništila u njihovo ime: cijelokupno tajno znanje o prirodi, o božanskom, o bezobličnom. Seljak će naučiti da na toj osnovi mrzi Crkvu. Bukvalno će naučiti uz pomoć kakvih smicalica je silovana duša njemačkog naroda. Zbrisat ćemo Kršćanstvo i donesti religiju osobenu našoj rasi. I ovdje moramo početi, a ne u velikim gradovima...”

Rauschning u svojim *“Hitlerovim govorima”* primjećuje da je NS sustav koristio stare narodne običaje u de-kršćanizaciji seljaštva. Ministar poljoprivrede **Walter Darre**, originalni promotor čuvene doktrine *“Krv i Tlo”* i pravi otac *“Pokreta Zelenih”* je bio jedan od najstrastvenijih anti-kršćana NS sustava. Poljoprivredne izložbe su prikazivale stare seljačke pobune protiv Crkve. Tiskani su seljački kalendari u kojima su Kršćanske proslave zamijenjene njemačkim poganskim proslavama.

KOMUNIZAM I KRŠĆANSTVO: POBUNE PROTIV PRIRODE

Same doktrine Nacional Socijalizma i Kršćanstva su potpuno suprotne. Smatra se da je Kršćanstvo bilo predvjesnik Boljševizma - oboje su bili pobune protiv same Prirode, a Židovi su stajali iza svake od njih.

Bormann je zabilježio Hitlerove riječi:

“Kršćanstvo je religija koja je protivna prirodnom zakonu, protest protiv prirode. Gledano iz perspektive njegove logične krajnosti, Kršćanstvo predstavlja sistematsko gajenje ljudskog neuspjeha.”

“Čisto Kršćanstvo - Kršćanstvo katakombi — je zaokupljeno pretvaranjem Kršćanske doktrine u činjenicu. Ono jednostavno vodi do uništenja ljudske vrste. To je samo svesrdan Boljševizam pod okriljem metafizike.” *“Najjači udarac koji je ljudski rod ikada zadobio je bio dolazak Kršćanstva.”* *“Boljševizam je kopile Kršćanstva.”* *“Kršćanstvo je svijetu donijelo namjernu laž u religijskim temama. Boljševizam laže na isti način kada tvrdi da ljudima donosi slobodu. U starim vremenima odnosi između ljudi i Bogova bili su zasnovani na instinktivnom poštovanju. To je bio svijet prosvijećen idejom tolerancije. Kršćanstvo je bilo prva religija na svijetu koja je u ime ljubavi istrijebila svoje protivnike. Njegova osnovna crta je netrpeljivost.”*

MALE BOGINJE I KRŠĆANSTVO

Hitlerova analiza Kršćanstva je Nietzscheanska.

“Razlog zbog kojeg je antički svijet bio tako čist i iskren je taj što nije poznavao dva velika zla: male boginje i Kršćanstvo.” *“Kršćanstvo je prototip Boljševizma: Židovi mobiliziraju masu robova sa ciljem podrivanja društva. Zdravi elementi Rimskog svijeta bili su dokaz protiv te doktrine. Ali Rim (t.j. fašistička Italija) danas sebi dozvoljava pritužbe na Boljševizam jer je uništio Crkve. Kao da se i samo Kršćanstvo nije na isti način ponašalo prema poganskim hramovima.”*

ŽALOSNA BIBLIJA

“Žalosno je što je Biblija prevedena na njemački jezik, i što je većina njemačkog naroda tako izložena ovom židovskom lupetanju. Svaki razuman Nijemac treba se zaprapastiti kada pomisli kako se njemački narod mogao dovesti u takvo stanje pomoću židovske prljavštine i svećeničkog trabunjanja.”

SVEĆENICI

“Koja je sretna okolnost što smo svećenstvo držali izvan Stranke. 21. ožujka 1933. godine u Potsdamu, pojavilo se pitanje: sa Crkvom ili bez Crkve? Osvojio sam vlast usprkos tome što su nas svećenici obje vjeroispovijedi prokljinjali (Katolici i Protestanti). Toga dana, mi smo otišli na grob kraljeva, dok su drugi nazočili crkvenim službama. Da sam toga dana

napravio pakt sa crkvom, danas bih dijelio sudbinu Ducea (Musolinija). Po prirodi Duce je slobodan mislilac, ali je odlučio krenuti stazom ustupaka. Što se mene tiče, da sam na njegovom mjestu ja bih odabrao stazu revolucije. Ušao bih u Vatikan i sve bi ih izbacio vani. “

Kao i sa mnogim drugim stvarima, Hitler se namjeravao konačno obraćunati sa svećenicima poslije rata.

“Zlo koje ždere našu snagu su kršćanski svećenici. Poslije rata, poduzeti ću sve potrebne korake kako bih novačenje svećenika učinio vrlo teškim. Konkretno, više neću dozvoliti djeci od 10 godina pa nadalje da svoje živote posvete Crkvi, kada uopće ne znaju što rade - kao što je na primjer prihvaćanje celibata.”

CRKVA I DRŽAVA

Miješanje svećenstva u politički život neće se tolerirati. Hitler navodi:

“Ako se Crkvi dozvoli vršiti i najmanji utjecaj na vladavinu naroda i odgajanje mlade generacije, ona će težiti tome da postane svemoćna, i napraviti će se velika greška ako se smatra da se prihvaćanjem kompromisa može ostvariti suradnja sa Crkvom.”

Još od prvih dana svoje vladavine Nacional Socijalisti su došli u sukob sa Crkvom. Zakon o sterilizaciji urođeno retardiranih iz 1933. godine je bio posebice uvredljiv za Katoličku crkvu, sa njenom doktrinom o svetosti svih ljudskih života, što je bilo suprotno od eugeničkih stavova Nacional Socijalista.

U 1937. godini Papa Pijo XI optužio je NS sustav za *“tajnu i otvoreno fundamentalnu mržnju prema Kristu i njegovoј Crkvi.”* Kada se bližio kraj, tijekom 1945., Papa Pijo XII je opisao Nacional Socijalizam kao *“arogantno otpadništvo od Isusa Krista, negiranje njegovog učenja i njegovog rada na spasenju svih, kult nasilja, idolopoklonstvo prema rasi i krvi, odbacivanje ljudske slobode i dostojanstva.”*

Ono što je Hitlera iritiralo bila je činjenica da iako je Crkva sebe proglašila neprijateljem njemačke države, očekivala je od naroda da je i dalje izdržava. To izdržavanje je crpljeno iz plaća, slično kao i sindikalna članarina - ne plaćati je značilo navući mržnju. Ovaj paradoks nikada nije riješen.

Hitler je to komentirao:



Adolf Hitler

“Kada jednom prestanemo svake godine davati Crkvi milijune maraka, prokleti župnici će brzo promijeniti svoje ponašanje, umjesto drskosti da nas prozivaju i napadaju na najgori način, brzo će nam jesti iz ruke. Kada se rat završi, brzo ću završiti sa Konkordatom (diplomatskim sporazumom između Države i Vatikana). Biti će mi veliko osobno zadovoljstvo da Crkvi ukažem na sve prilike kada je prekršila njegove sporazume. Treba se samo sjetiti bliske suradnje između Crkve i ubojica Heydricha (Ravnatelja sigurnosne službe). Ne samo da su im katolički svećenici dozvolili da se sakriju u Crkvi, već su im čak dozvolili da se ukopaju u grobnici oltara. Ju se ne miješam u vjersku problematiku, zato ne mogu dozvoliti da se crkvenjaci miješaju u državne poslove. Organizirana laž mora biti uništena. Država mora ostati apsolutni gospodar.”

“Kada sam bio mlađi, mislio sam da je neophodno da se stvari rješavaju eksplozivno. Od tada sam shvatio da postoji mjesto za malo lukavstva. Trula grana sama otpada. Konačno stanje mora biti ovakvo: u stolici Svetog Petra, senilni svećenik; licem okrenute njemu nekoliko starih žena, šašave i siromašne duhom koliko god je moguće. Mladi i zdravi su na našoj strani. Protiv Crkve koja se identificirala sa Državom, kao u Engleskoj, nemam ništa za reći. Ali čak i tada, nemoguće je čovječanstvo vječno držati u okovima laži. Nakon svega, tek između 6. i 8. stoljeća Kršćanstvo je nametnuto našem narodu od strane

prinčeva koji su imali interesni savez sa svećenstvom. Naš narod je prije sasvim dobro živio bez ove religije. Imam šest SS divizija sastavljenih od ljudi koji su apsolutno nezainteresirani za religijske stvari. To ih ne sprječava da u svoju smrt idu sa dostojanstvom u svojim dušama.

“Fašisti su pošteđeni drugog građanskog rata zahvaljujući činjenici da je pokret uspio ujediniti talijanski narod usprkos opiranju Crkve. Dalje, Fašizam je jasno odvojio koje stvari spadaju u sferu Crkve a koje stvari spadaju u sferu Države. Kada je Crkva odbila priznati zakon kojim je formirana Organizacija Fašističke Mladeži, Fašisti su se osvetili nemilosrdnim razbijanjem svake religijske procesije od Rima do juga Italije. Rezultat je bio takav da se u roku od tri dana Crkva morala dozvati pameti.”

UŽIVANJE ŽIVOTA

Poganski karakter Nacional Socijalizma je bio suprotan od preokupacije Crkve drugim svjetom. Hitler navodi:

“Da bi zaslužio svoje mjesto u povijesti naš narod prije svega mora biti ratnički narod. To nameće i privilegije i obvezu predavanja najenergičnjem odgoju i privilegiju zdravog uživanja u životu. Ako se od njemačkog vojnika očekuje da bespogovorno žrtvuje svoj život, onda ima pravo voljeti slobodno i bez ograničenja. U životu, ljubav i borba idu ruku pod ruku, a mala učmala buržoazija se mora zadovoljiti mrvicama koje preostanu. Ako hoćemo da ratnik ostane u borbenoj formi, ne smije mu se dosađivati religijskim pravilima koja zapovijedaju samodriganje od ljubavi. Zdravorazuman čovjek se samo nasmije kada ga crkveni sveci nagovaraju da izbjegava najveće uživanje koje život pruža, i umjesto toga mu nude utjehu u samoponiženju i kazni.”

HIMMLER I SS

SS (Schütz Staffeln ili zaštitni odredi) najsažetije predstavlja razliku između Kršćanstva i filozofije Trećeg Reicha. **Himmler** je predočio stvaranje neovisne SS Države koja bi bila uzor Nacional Socijalističkom svijetu.

1937. godine Himmler je zapovjedio svojim šefovima da planiraju kontra-kulturu koja će zamijeniti Kršćanstvo. Objavljeno je da je “doba odlučnog obračuna sa Kršćanstvom” svanulo, i da je jedan od

SS ciljeva da Nijemcima osigura “pravilni ideološki temelj” koji će ga zamijeniti. SS tvornica porculana proizvodila je pogansko kultno znakovlje kao zamjenu kršćanskih simbola. Ponovo su oživljene proslave Ljetnog i Zimskog solsticija kao zamjena kršćanskih blagdana. Postojale su SS ceremonije rođenja (krštenja) i vjenčanja poganskog karaktera. Iza tih ceremonija je stajalo SS shvaćanje rođenja djece i braka kao vječnog ciklusa života i smrti.

Himmlerova desna ruka, **Heydrich**, šef Sigurnosne službe Reicha, rekao je o Kršćanstvu i poganstvu:

“Tko od nas, duboko u sebi ne osjeća, ako još uvijek



Heinrich Himmler

razmišlja svojom krvlju, snažni osjećaj sramote, kada, šetajući prirodom, usred prizora snijegom prekrivenih vrhova Alpa ili doline ispunjene maglom, naiđe na prizor razapetog Isusa? Bogovi naših predaka izgledali su drugačije; bili su ljudi i svaki od njih je u ruci nosio oružje, predstavljajući stav prema životu koji je neodvojiv od naše rase: stav o djelima, o čovjekovoj odgovornosti prema samom sebi. Kako je različit ovaj razapeti, predstavljajući - prema njegovom izgledu patnje, poniženja i predaje - kvalitete koji su potpuno suprotni fundamentalno herojskom stavu naše rase.”

Himmlerova ideja o Bogu je imala glavni utjecaj na SS filozofiju. Bog je pisan sa samo jednim "T" (Got) na arhaičnim njemačkim jezikom, da bi se razlikovao od kršćanskog Boga (Gott). Na SS ceremoniji



rođenja je objavljivano: "Od Boga (Got) tvoje znanje, tvoji zadaci, tvoja životna svrha, sva životna opažanja dolaze. Svatko tko piće iz ovog vrča neka bude svjedok tvog sjedinjavanja sa Bogom (Got)."

SS mладenci vjenčavani su pred SS vjenčanim oltarom a Himmler im je davao drvenu posudu za kruh. Na njoj je bilo urezano: "Ako si vrijedan kruha svoje zemlje, tvoj rod će živjeti zauvijek."

U svojoj publikaciji iz 1935. godine pod naslovom "SS kao organizacija za borbu protiv boljševizma", Himmler je odbacio ateizam i predložio je vjerovanje u Boga ili prvi princip odgovoran za kozmički poredak "cijele ove zemlje, cjelokupnog biljnog i životinjskog svijeta". Među svojim odanim suradnicima ovog boga je nazivao Uralten – što označava pojam "izvorni" ili "drevni" u starom njemačkom jeziku.

Kršćanstvo je žene stavilo u podređen položaj kako bi nametnulo njihovo uništenje. Na svećenstvo je gledano kao na homoerotsku ili čak homoseksualnu instituciju, anti-žensku po svojoj prirodi.

"Kompletni smisao svećenstva i cijelog Kršćanstva je eroško muško bratstvo za stvaranje i održavanje Boljševizma."

"Uvjeren sam da su Rimski carevi, koji su istrijebili prve Kršćane, radili isto što mi danas radimo sa komunistima. U to vrijeme ti Kršćani su bili najpodlijije smeće, koje je živjelo u gradovima, najpodlijili Židovi,

najpodlijili boljševici. Boljševizam tog vremena imao je moć da se snažno razvije na umirućem tijelu Rima. Svećenstvo ove Kršćanske crkve, koje je kasnije u neprekidnoj borbi pokorilo Arijsku crkvu, je tijekom cijelog 4. i 5. stoljeća od svećenstva zahtjevalo celibat. To su temeljili na Svetom Petru i prvim apostolima koji su ženu predstavljali kao nešto grješno i tolerirali su ili predlagali brak kao legalni izlaz iz kurvarluka, a stvaranje djece smatrali su 'nužnim zlom'. Ovo svećenstvo je svoje zahtjeve stoljećima ponavljalo sve do 1139. godine kada je uveden svećenički celibat." "Dalje, uvjeren sam da osim malog broja onih koji se ne žele prepustiti ovoj homoseksualnosti - posebno među župnim svećenicima koji po mojoj procjeni, preko 50%, nisu homoseksualci - u samostanima postotak homoseksualnosti iznosi 90-95-100%."

Himmler se nadao da će za nekoliko godina sudski procesi prikazati Crkveno vodstvo kao homoseksualno bratstvo koje "već 1800 godina terorizira narod, tražeći od njega da se krvavo žrtvuje, i koje se manifestira kao sadistički perverzno." Kao što smo vidjeli, nekoliko godina kasnije, pravosudni sistem se počeo baviti ovim stvarima sudeći redovnicima za zlostavljanje djece. Himmler je također naglašavao i anti-žensku prirodu Kršćanstva prilikom srednjevjekovnih suđenja vješticama i hereticima gdje su većina žrtava bile mlade žene.

Interesantno je da je on očekivao da se posebna pažnja posveti socijalnim odnosima između SS pripadnika i mlađih žena, kako bi se borilo protiv "pretjeranog pomuškarčenja" društva.

Govoreći pripadnicima SS-a u Posenu 1942. godine o njihovim mnogobrojnim zadaćama, Himmler se osvrnuo na Kršćanstvo, govoreći da se sa njime mora postupati mnogo energičnije nego do tada.

"Kršćanstvo, najveća nesreća koja nas je zadesila u povijesti, koja nas je slabila za svaki sukob, sa njime se mora završiti."

Himmler je napao kršćansku ideju Čovjeka kao nešto iznad ili odvojeno od Prirode, i objasnio je svoju kružnu koncepciju Vječnosti, da Čovjek mora biti vezan u svojim precima i svojim potomcima.

MARTIN BORMANN O KRŠĆANSTVU

Martin Bormann, koji je postao Hitlerov tajnik i zamjenik poslije Hessove neuspjеле mirovne misije u Engleskoj, poput Himmlera, Rosenberga, Heydricha, Hitlera i mnogih drugih čelnika Reicha, imao je jasan stav o Kršćanstvu. Sljedeći citati su

preuzeti iz publikacije "Kirchliches Jahrbuch fur die evangelische Kirche in Deutschland":

"Nacional Socijalistički i Kršćanski koncept su nespojivi. Kršćanske crkve su sagrađene na neznanju ljudi i teže tome da veliki dio ljudi drže u neznanju jer samo tako Kršćanske crkve mogu održati svoju moć. Sa druge strane, Nacional Socijalizam je utemeljen na znanstvenim osnovama. Nepromjenljiva načela Kršćanstva, koja su Židovi položili prije skoro dvije tisuće godina, sve više su se ukočila na dogmama koje su strane životu. Međutim ako Nacional Socijalizam želi dalje ispunjavati svoju zadaću, mora biti vođen u skladu sa najnovijim dostignućima znanstvenih istraživanja."

"Kada u budućnosti naša mladež više ništa ne čuje



Martin Bormann i Rudolf Hess

o ovom Kršćanstvu, čija je doktrina puno ispod naše vlastite, Kršćanstvo će automatski nestati. " "Kada mi Nacional Socijalisti govorimo o Bogu, pod Bogom ne podrazumijevamo - kao što to rade naivni Kršćani i njihovi svećenički izrabiljivači - biće slično čovjeku koje sjedi u nekom kutku neba. Prije svega, moramo otvoriti oči ljudskog roda prema činjenici da pored našeg nevažnog planeta zemlje postoji i bezbroj drugih tijela u svemiru, od kojih su mnoga okružena, poput sunca, manjim tijelima - mjesecima. Sila koja pokreće sva ova tijela u svemiru, u skladu sa Prirodnim Zakonom, je ono što mi nazivamo Vječni, Svetogući ili Bog. Tvrđnja da se ova svjetska sila može brinuti o sudbini svakog pojedinca, svake bakterije na zemlji, i da na se nju može utjecati takozvanom molitvom

ili drugim zaplanjujućim stvarima, je bazirana ili na odgovarajućoj dozi naivnosti ili na potpunom trgovačkom bezobrazluku."

"Suprotno od toga, mi Nacional Socijalisti pozivamo sebe da živimo što je moguće prirodne - odnosno da živimo u skladu sa Zakonima Života. Što temeljitiye znamo i udovoljavamo Zakonima Prirode i Života, to ih se više pridržavamo, više odgovaramo volji Vječnog; što više gledamo u volju Vječnog, naš uspeh će biti veći. "

"Sljedeći nespojivost Nacional Socijalističkog i Kršćanskog koncepta moramo spriječiti jačanje postojećih kršćanskih vjeroispovijesti i odbiti im pružiti bilo kakvu pomoć. Ne možemo praviti razliku između različitih kršćanskih konfesija. Jačanje bilo koje Kršćanske ideje samo će raditi protiv nas. "

"Narod koji otrgnemo od Kršćanstva i njegovih agenata, svećenika, mora se stalno povećavati. Očigledno je da će se Kršćani, sa njihove točke gledišta, htjeti i morati braniti od ovog gubitka vlasti. Ali nikada više Kršćanstvo neće zadobiti utjecaj među vodstvom našeg naroda. To mora biti potpuno i konačno uništeno. "

KRŠĆANSTVO U TREĆEM REICHU

Unatoč pragmatičnom i relativno opreznom pristupu koje je zahtijevalo vrijeme, sustav je ipak započeo sa preliminarnim mjerama protiv Kršćanstva.

Jedno sredstvo je bilo pogranjivanje crkava iznutra. Nacifirani Njemački Kršćanski vjerski pokret je ustrojen kao protimba Protestantskoj crkvi. Stotine svećenika Pastoralne Crkve je uhićeno 1937. godine. Katolici su uklonjeni iz javnih službi. Samo 1937. godine preko 100.000 Nijemaca je službeno napustilo Katoličku Crkvu. Prema pouzdanom britanskom povjesničaru Davidu Irvingu (The War Path), "NS sustav je obeshrabriuo katoličko obrazovanje u školama, sjemeništa i samostani su raspuštani a njihova imovina je zaplijenjena, a utjecaj Jezuita je uklonjen iz svih područja života."

Hitlerova mladež je pjevala pjesme kao: "Nisam ni Kršćanin ni Katolik / Ja sam SA svuda i na svakom mjestu".

Što je sustav imao na umu kao eventualnu zamjenu za Kršćanstvo poslije rata, može se zaključiti iz prijedloga o stvaranju Nacionalne Crkve Reicha koji je 1942.



Alfred Rosenberg

godine formulirao vodeći Nacional-Socijalistički filozof **Alfred Rosenberg**. Njegov magnum opus "Mit 20. stoljeća" je još od svog prvog izdanja 1930. godine nailazio samo na osudu Crkve. Neki prijedlozi za Crkvu Reicha su i:

"13. Nacionalna Crkva zahtjeva trenutni prestanak tiskanja i širenja Biblije u Njemačkoj. "

"14. Führerov *Mein Kampf* je najveći od svih dokumenata on ocrtava najčistiju i najiskreniju etiku za sadašnji i budući život našeg naroda. "

"18. Nacionalna Crkva će sa oltara ukloniti sva raspeća, Biblije i slike svetaca. "

"19. Na oltarima će se nalaziti samo *Mein Kampf* sa lijeve strane i mač sa desne strane. "

"30. Na dan utemeljenja Nacionalne Crkve Kršćanski križ mora biti uklonjen iz svih crkava, katedrala i kapela, i mora biti zamijenjen Svastikom. Svećenstvo će biti zamijenjeno govornicima."



Izvori:

- David Irving: "The War Path", NY 1978
- W. Shirer: "Rise And Fall Of The Third Reich"
- "Hitler's Secret Conversations 1941-1944"
- Herman Rauschning: "Hitler Speaks"
- Peter Padfield Himmler: "Reichsführer SS"

Naslov originala:

Hitler, Christianity and the Third Reich

© Kerry Bolton, PO Box 1627, Paraparaumu Beach, Wellington, New Zealand



Citaj i širi **nacionalsocijalistički** tisak

... "Naš rasni pokret (kolektivno) je u fazi „uspjeti ili se ne uspjeti“. Danas je vrijeme za svakog Bijelog čovjeka da „izide iz ormara“ i počne otvoreno govoriti. Samo kroz našu odvažnost možemo unovačiti mase bijelih muškaraca i žena koje će nam trebati da bi pobijedili "

David M. Pringle

Interview:

GENERAL OTTO ERNST REMER

Razgovor obavila Stephanie Schoeman
Prijevod Mark Weber

P: Generale Remer, koja je bila vaša uloga u Drugom svjetskom ratu?

O: ... Bio sam zapovjednik prve crte bojišnice, i vodio sam borbene postrojbe tijekom ratnih godina. Jedina je iznimka bilo razdoblje od tri mjeseca u Berlinu, gdje sam bio zapovjednik pukovnije Berlinske garde i još tri mjeseca kao zapovjednik tjelohraniteljske brigade Hitlerova glavnoga stožera.

Na kraju sam postao general i zapovjednik divizije. Po Hitlerovoj osobnoj zapovijedi, moja je divizija poslana u borbu na Istočno bojište samo u najkritičnija područja. I ostao sam ratni zapovjednik do zadnjega dana rata.

P: Vaše gledište o krizi Poljskoga koridora i početku rata 1939?

O: U rujnu 1944., kada sam bio zapovjednik garde u Hitlerovu glavnom stožeru, razgovarao sam sa Hitlerom tijekom šetnje. Pitao sam ga: "Moj Führeru, smijem li iskreno popričati sa vama na trenutak? "Naravno" odgovorio je. Tada sam ga pitao: "Zašto ste stvarno napali Poljsku? Zar niste mogli biti strpljiviji?"

Hitler je jedino tražio autoput i željeznicu kroz poljski teritorij, i povratak Danziga Reichu. To su bila vrlo skromna potraživanja. Sa malo više strpljenja nije li mogao sve to pridobiti, otprilike na način kao što su Austrija i Sudeti ujedinjeni sa Reichom?

I Hitler je odgovorio: "Ukrivu si. Znao sam još u ožujku 1939. da se Roosevelt odlučio za svjetski rat, i znao sam da Britanci surađuju u ovomu i da je Churchill bio umješan. Bog zna da doista nisam htio svjetski rat. To je razlog zašto sam video rješenje poljskoga problema na svoj način sa nekom vrstom kažnjeničke ekspedicije, bez objave rata. Ipak, na tisuće etničkih Nijemaca je ubijeno, i bilo je 1.2 milijuna etničkih Nijemaca izbjeglica. Što sam trebao učiniti? Morao sam djelovati."

"Iz toga razloga, četiri tjedna nakon ovoga pohoda, učinio sam najplemenitiju mirovnu ponudu koju bi bilo koji pobjednički vođa ikada mogao napraviti. Nažalost, to nije bilo uspješno"



I onda je rekao: "Da nisam učinio to što sam učinio oko poljskoga pitanja da sprječim Drugi svjetski rat, do kraja 1942. bi doživjeli najmanje ovo što doživljavamo sada 1944. " To je rekao.

P: Da li je Hitler bio preblag prema Engleskoj?

O: ...To je bila Hitlerova grješka. Hitler je uvijek provodio politiku temeljenu na ideologiji. Jedan je rezultat bio savez sa Fašističkom Italijom, što je rezultiralo talijanskom izdajom. I Hitler je uvijek vjerovao u Nordijsko - Germansku rasu i u Nordijski narod, što je uključivalo i Engleze. To je razlog zašto je stalno nudio mir Britaniji, a oni su to uvijek žestoko odbijali. To je bitni razlog zašto nismo nikada okupirali Britaniju, a što bi eliminiralo Britaniju iz rata. Ali zbog ideoloških razloga, Hitler to nije želio, što je svakako grješka. Ali tko ne grieši?

Hitler mi je jednom rekao: "Svaki me dan ovoga rata odvaja od posla kojega još uvijek odlučno želim obaviti za dobrobit njemačkoga naroda. Razdoblje mira trajalo je samo šest godina, ali ostvarene su

veličanstvene promjene u tako kratku razdoblju! "

P: Što oko Dunkirka?

O: Izdajnički časnici, koji su znali za Njemački plan invazije na Britaniju znan kao operacija "Morski lav" obavijestili su Hitlera da pomorska invazija na Englesku nije moguća. Napravili su to izvješće, iako su znali da to nije istina, zbog sprječavanja invazije iz političkih razloga. Sve to je izašlo na vidjelo nakon



Britanski zarobljenici kod Dunkirka (Francuska)

rata. (*Fabian von Schlabrendorff* je posvjedočio na mom suđenju.

P: Jeste li se slagali sa Hitlerovom politikom, posebice njegovoju politici prema Rusiji?

O: Oko vojnoga pohoda protiv Sovjetskog saveza:

Kao prvo, treba biti jasno da smo u vrijeme balkanskoga pohoda na Jugoslaviju i Grčku početkom 1941., duž cijele granice sa Sovjetskim savezom imali deset divizija, a Rusi su stacionirali 247 velikih vojnih formacija uz našu granicu. Nakon završetka balkanskog pohoda, brzo smo poslali najviše 170 velikih vojnih postrojbi na granicu sa Sovjetskim savezom. Rusi su se pripremali za napad. Prvobitni uspjeh naših snaga protiv sovjetskih je bio zbog činjenice da Rusi nisu bili stacionirani u obrambenim položajima, nego u položajima za napad, što je nama omogućilo brzo okruživanje velikih sovjetskih snaga. Stoga, u prvim tjednima rata, bili smo u prilici zarobiti više od tri milijuna ratnih zarobljenika kao

i nevjerljivatne količine ratne opreme, sve je bilo na granici i pozicionirano za napad. To je istina i može se dokazati. Nedavno sam razgovarao sa gospodinom *Pemselom*, koji je bio izvidnički zrakoplovac dalekog dometa. U razdoblju prije početka pohoda na Sovjetski savez letio je sve do rijeke Don, i uočio je i izvijestio o ovim ogromnim sovjetskim snagama koncentriranim na našoj granici. Također znam iz vlastita iskustva iz borbi u Rusiji, i od ruskih zarobljenika, o pripremama Sovjeta za neminovni napad na Europu. Rusi su se nadali da će mi krenuti protiv Britanije a da će oni iskoristiti situaciju i pregaziti Europu.

P: Vjerujete li da je rat sa Sovjetskim savezom bio neizbjegjan nakon sastanka Hitlera i Molotova u studenom 1940?

O: Sovjetski ministar vanjskih poslova *Molotov* zahtijevao je Dardanelle. Tj, mi smo trebali odobriti preuzimanje stranog teritorija koji pripada Turskoj. Molotov je dakle iznio provokativne zahtjeve kojima se jednostavno nije moglo izići u susret. Hitler je također bio svjestan sovjetskog preuzimanja teritorija u Rumunjskoj, u vrijeme tobožnjega mira. Hitler je također znao da su anti-njemačke pobune u Beogradu, Jugoslaviji, organizirali Sovjeti. Rusi su uništili odnose između Njemačke i Sovjetskog saveza.

I nakon što je dobio sve više i više izvješća o pripremama Sovjeta za napad na Njemačku i Europu, Hitler je reagirao. Ja sam, dakle, apsolutno siguran da Hitler nije od početka planirao napasti Sovjetski savez. Djelovao je kako je promijenjena situacija zahtijevala.

P: Da li je istina da su za Nijemce Rusi bili "podljudi"?

O: Glupost! Rusi su ljudska bića isto kao i svi drugi.

Vaše pitanje, jesmo li mi nazivali Ruse "podljudima" su gluposti. Imali smo prvorazredne odnose sa Ruskim narodom. Jedina iznimka, što je bio problem sa kojim smo se suočili, su bili sovjetski komesari, koji su svi bili Židovi. Ovi ljudi su stajali iza linija sa strojnicama, tjerajući ruske vojниke u borbu. Ali ipak brzo smo ih sredili. Takva je bila zapovijed. To je bilo tijekom rata za egzistenciju, ideoškog rata, kada se takva politika jednostavno prihvati kao gotova činjenica.

Ponekada se govorilo o tzv. Azijskim hordama, i obični vojnici su nekada znali govoriti o podljudima, ali takav rječnik se nikada nije službeno koristio.

P: Zar se Rusi ne bi borili uz Nijemce da se nije tako loše postupalo sa njima?

O: Rusi, tj. Ukrajinci, i narod sa Kavkaza su se dragovoljno javljali za borbu, ali nismo bili u poziciji iskoristiti to u našu korist. Nismo imali dovoljno

oružja. U ratu postoji puno toga što bi se trebalo napraviti da je sve bilo idealno, ali mi jednostavno nismo bili u stanju.

Arapi su također od nas htjeli oružje da bi se mogli oslobođiti. Španjolski je vođa *Franco* također htio oružje kao uvjet ulaska u rat, ali mi jednostavno nismo imali dovoljno oružja.

Njemački program naoružavanja nije zapravo krenuo prije nego je počeo rat protiv Sovjeta. Počeli smo sa 3.260 tenkova. To je sve što smo imali, ali Sovjeti su imali 10.000. U to vrijeme naša mjeseca proizvodnja bila je 35 tenkova. Zamislite to! Tek smo u listopadu 1944. dosegnuli najveću proizvodnju – 1000 tenkova mjesечно. Dakle naša je mjeseca proizvodnja tenkova išla od 35 tenkova mjesечно 1941. do 1000 tenkova mjesечно krajem 1944. To je poprilična razlika, i dokaz da jednostavno nismo bili pripremljeni za rat.

P: Gdje ste služili kada su sovjetske snage došle do Njemačke?

O: Bio sam zapovjednik straže u Wolfsschanzeu, Hitlerovu glavnom stožeru u Istočnoj Prusiji. Bio sam tamo sa dijelom svoje postrojbe. Još se organiziralo, i nije bilo spremno. Sudjelovao sam u protunapadu blizu Goldapa, koji je bio namijenjen odbijanju Rusa.

Međutim, ova je akcija trajala samo osam dana.

P: Možete li reći nešto o sovjetskim zločinima nad njemačkim civilima?

O: Osobno sam video slučajeve uključujući ubijene žene, raširenih nogu sa zabijenim kolcima, i odrezanim grudima ... To sam osobno video, u Pomeraniji.

O tom sam govorio na radiju, i opisao. Dr. *Goebbels* me je pitao za detaljni opis, i poslao radio ekipu da me intervjuiraju. To što sam video dogodilo se na području oko Stargrada.

P: O sovjetskim "azijskim" trupama?

O: Bilo je užasno. Vojnici koji su to učinili bili su na bojištu ... Azijati, Mongoli itd.

P: Da li su ti zločini bili dio svjesne politike?

O: Sve je to bilo svjesno učinjeno. Oni su htjeli na taj način slomiti naš tzv. klasni ili elitni mentalitet.



P: Prije ste govorili o židovskim komesarima ...

O: Problem je bio to što su u sovjetskoj vojsci, za razliku od naše vojske i bilo koje druge vojske, Rusi imali političke komesare koji su kao i vojni zapovjednici imali autoritet za davanje zapovjedi. Gotovo su svi bili Židovi.

Npr. uočio sam nešto u Tarnapolu i u Zolochevu, koji su istočno od Lvova (Ukrajina), tijekom brze i uspješne vojne ofenzive. Osvojili smo Zolochev i nekoliko je mojih tenkova ostalo pozadi. Trupe su se odmarale na rubu grada jer još uvijek nismo znali hoće li doći do neprijateljskog protunapada ili čemo mi nastaviti naš napad. Htio sam pozvati nazad svoje tenkove. Uglavnom, u tom malom gradu sam video malu djecu bačenu kroz prozor, i žene na smrt prebijene palicama kako leže na cesti. To su bili Židovi. Pozvao sam (lokalnu) ženu, i ona je došla u moje vozilo. Rekla mi je: "Pokazati ću vam zašto smo ovo učinili."

Odvezli smo se do lokalnoga zatvora. Tamo je bio zidom ograđeni dio namijenjen za šetnju zatvorenika. U tom su dijelu u hrpi ležali leševi. ... Krv je još uvijek tekla iz leševa.

Prije samo dva sata, dok su napuštali grad, Rusi su strojnicama poubijali lokalne ukrajinske nacionaliste koji su tamo bili zatvoreni. To su učinili židovski komesari. I to je razlog zašto su lokalni Ukrajinci provodili hajke na Židove. Kad god bi Ukrajinac video Židova, odmah bi ga ubio. Mi smo bili okrivljeni za ta ubojstva, iako uopće nismo imali utjecaja na stanovništvo u to vrijeme. Tek smo kasnije bili u stanju uspostaviti red.

P: Da li je to bilo namjerno napravljeno da bi se diskreditirali Nijemci?



Hitler i Unity Mitford (Churchillova nećakinja)

O: Ne, ovi anti - židovski pogromi su bili izraz bijesa ljudi. Oni su mrzili Židove.

U Poljskoj su također često bili pogromi. Možda znate, u Poljskoj su bile hajke na Židove čak i nakon rata. To je bilo stvarno nešto posebno. Bijes ljudi na istoku prema Židovima, koji su se uvijek prikazivali kao pošteni i dobri trgovci, je bio neopisiv.

Mi Nijemci nismo gajili toliku mržnju prema Židovima, prema običnim Židovima. Židovi su živjeli među nama bez problema. Imali smo Nürnberške rasne zakone zato jer nismo htjeli miješanje rasa. U Izraelu, naravno, takvi zakoni su još striktniji. U ono vrijeme, cionisti su pozdravili (Njemačke) rasne zakone, iz razloga što su bili bliski njihovim gledištima. Cionisti su bili protiv miješanja rasa. U zamjenu, htjeli su da se svi Židovi presele u Izrael.

P: Kakav je Hitler bio u društvu?

O: Bio je savršeni domaćin. Kada sam bio u Hitlerovu glavnom stožeru u Wolfsschanzeu, često sam bio u prilici uočiti kako je uvijek pridavao posebnu pozornost kada god bi se očekivali gosti. Prije nego bi se susreo sa gostom na željezničkoj postaji, on bi se uvijek morao uvjeriti da je sve u savršenom redu u glavnom stožeru.

On bi provjerio da li je tepih u skladu sa srebrninom, ili tako nešto, i sve bi izluđivao u pripremama za doček gostiju brinući se da sve bude ukusno napravljeno. Uistinu se osobno brinuo za svoje goste.

Hermann Geisler, Hitlerov arhitekt, napisao je knjigu o Hitleru. (Ein anderer Hitler, memoari). To je fantastična knjiga koju trebate pročitati. Autor je stvarno bio odličan čovjek, i jako je dobro imitirao, posebice *Roberta Leyu* (čelnika Radne službe Reicha) i Hitler je to znao. Hitler ga je nagovarao da imitira Leyov način govora. I on bi (duhovito) rekao: "Moj Führeru, ne smijem to napraviti, on će me poslati u koncentracijski logor." "Ah, samo naprijed, " Hitler

bi mu odgovorio šaleći se, "Ja ću te opet izvući iz logora", takav je bio Hitler. Onda bi imitirao Leyu. (Remer imitira imitaciju Leya.) I Hitler bi se toliko smijao da bi mu od smijeha došle suze na oči.

P: Kakav je bio Hitlerov ljubavni život?

O: Hitler za to nije imao vremena. Uvijek je govorio da nema vremena za suprugu. I *Eva Braun* je dobro odradila svoju ulogu. Nitko nije znao o njihovoj vezi, držali su je privatnom. Ona se dobro snalazila kada je bilo puno gostiju.

Ne mislim da je bio veliki ljubavnik. Ne mislim. Imao je rođakinju, *Geli Raubal*, u vrijeme borbe prije nego je postao Kancelar. Hitler nije bio u mogućnosti posvetiti joj dovoljno pozornosti, ali ona ga je voljela, i oduzela si je život. Mislim da je ona bila jedina koju je Hitler uistinu volio.

P: Je li Hitler imao djecu?

O: Gluposti, Hitler nije htio imati djecu.

Hitler je sebe smatrao predstavnikom nacije, i iz svoga osobnoga života izbacio bi sve što bi moglo biti neusklađeno sa tom slikom. On je uvijek sebe smatrao državnikom i shodno tomu potudio se da ta slika bude u potpunosti u skladu sa onim što je nacija očekivala od njega.

P: Nije li narod htio da Führer ima djecu?

O: Narod je htio, ali za to bi se Hitler morao oženiti i postati suprug. Ali on je uvijek govorio da nema vremena za to.

Bio sam sa Hitlerom kada se uselio u svoj novi glavni stožer u Wolfsburgu, kojega je zaštitio sa sedam metara debelim betonom. Ušao je u svoju novu spavaću sobu gdje se nalazio obični vojnički krevet za njega, uz iznimku što je imao dva madraca. Kada je to video pitao je: "Od kada to vojnik spava na dva madraca? ". Prisutni pobočnik je izgledao posramljeno, i onda je Hitler rekao: "Možeš jednoga odnijeti. ". I takav je bio Hitler. Nije za sebe tražio ništa posebno.

On je svojim novcem platio cijeli obrambeni perimetar oko njegova glavnog stožera. Nikada nije primio niti novčića od vladine plaće. I sve do kraja rata, sam je plaćao za obrambeni perimetar, uključujući i šest kilometara ceste, što je puno koštalo.

Hitler je bio stvarno bogat čovjek, posebice zbog prihoda od autorskog prava od prodaje njegove knjige *Mein Kampf*, prodane u više od sto milijuna primjeraka. Ali nikada nije uzeo niti novčića vladina novca.

P: Generale Remer, pozvali ste na Njemačko-



Boljševički zatvori puni izmasakriranih leševa Ukrajinskih civila

Sovjetsku suradnju. Možete li nam reći nešto više?

O: Mi Nijemci moramo istupiti iz NATO saveza, moramo biti vojno nezavisni, moramo stvoriti zonu bez nuklearnog oružja, moramo doći do razumijevanja sa Rusima. Tj., moramo se izboriti za razumne granice sa Rusima. Oni su jedini koji mogu to napraviti.

Amerikanci nemaju utjecaja oko toga.

Za uzvrat, mi se obvezujemo kupiti ruske sirovine, i surađivati u stotinama projekata sa Rusima, i time eliminirati našu nezaposlenost. Sve ovo nema veze sa ideologijom. Rusi su toliko ekonomski nazadni da će spremno i sa veseljem pristati na ovo, i oni će se oslobođiti ideologije.

P: Kako će Francuzi reagirati na ovo?

O: Francuska će morati raditi zajedno sa nama. Francuska je ekonomski slabija od nas tako da će morati trgovati sa nama na zapadu ili sa nikim. Amerikanci su naši smrtni konkurenti.

P: Može li Njemačko - Sovjetska suradnja dovesti do rata?

O: Ne. Baš suprotno, mi bi spriječili rat. Rusi ne trebaju rat. To je razlog zašto Gorbačov daje svoje prijedloge. Amerika je ta koja želi rat.

P: Zar Amerika ne bi pokušala izazvati neprijateljstva?

O: Ako bi došli do razumijevanja sa Rusima, sve bi bilo gotovo za Ameriku.

Da kažem iskreno: Adenauerova (prvi poslijeratni Zapadno Njemački Kancelar) vlada je zadržala cijelo Goebbelsovo ratno osoblje, i postavila ih u vladine

pozicije u Bonnu. I kao rezultat, anti - komunistička gledišta Dr. GoebBELSA iz ratnoga razdoblja, koja su bila prilično opravdana tijekom rata, su nastavljena sve do danas. Sve su to bili Goebbelsovi ljudi ... Tko još danas uistinu vjeruje u komunizam? Svi smo uistinu protiv komunizma.

P: Koja je uloga Židova u Sovjetskom savezu?

O: Mogu vam reći da su sovjetsko vodstvo za Lenjina plaćali Židovi, potrošivši 220 milijuna dolara. U to je vrijeme (Njemački general) Ludendorff također dao Lenjinu novce da bi zaustavio rat, i to je bilo razumljivo.

U sovjetskom su vodstvu u to vrijeme 97 posto bili Židovi. I onda je Staljin došao na vlast, i političari koji su provodili (ne-ideološku) politiku u interesu Rusije, uključujući i "veliki domovinski rat" (tj. Drugi svjetski rat) koji je on pobijedio. Staljin ne samo da je ubio milijune koji su bili na periferiji moći, kao seljaci, već je također sustavno ubio i 1.6 milijuna Lenjinovih sljedbenika, uključujući i Trockog.

I kao rezultat, Rusija se danas smatra jednom od zemalja koja je anti - židovska ili slobodna od cionističkog utjecaja. Mi Nijemci bi trebali biti sretni zbog rivalstva Washingtona i Moskve. Moramo iskoristiti ove razlike.

P: Kakav je bio židovski utjecaj u SSSR-u za vrijeme Drugog svjetskog rata?

O: Nakon rata, puno je Židova bilo deportirano na područje Urala, a poljski su Židovi pobegli. Rusi su trebali vojnike i neki su Židovi bili partizani. Rusi su vidjeli da ih ljudi ne žele. Nisu bili sretni sa njima, pa su ih deportirali. Tijekom rata naša procjena je bila da u Sovjetskom savezu ima oko 1,8 do 2 milijuna Židova, nisam siguran. Danas ih nema toliko.

P: A židovski utjecaj u Sovjetskom savezu danas?

O: Zasigurno ih ima nekoliko, ali je njihov utjecaj drastično smanjen. U Sovjetskom vrhu danas ih ima manje nego četiri posto, nasuprot 97 posto (u Lenjinovo vrijeme). Dakle vidite kako su se stvari promijenile.

P: Židovi u sovjetskom profesionalnom životu?

O: Da, ali oni nisu važni. Oni nemaju politički utjecaj.

P: Jeste li razgovarali sa Rusima?

O: Da, razgovarao sam sa sovjetskim veleposlanikom *Valentynom Falinom*. Susreo sam se sa njim kada sam posjetio Bonn, ili sa tajnikom za novinare u Kelnu.

Oni su me dočekali, i pričali smo slobodno kao vi i ja ovdje. Potpuno je normalno da netko iz političkog života slobodno razgovara sa svojim suparnicima.

P: Mislite li da će Rusi stvarno surađivati?

O: Za sada ne računamo na to. Mi nismo politička sila. Možemo djelovati kao politički čimbenik tek kada postanemo politička sila.

Napisao sam brošuru koju sam poslao u Moskvu i o kojoj sam raspravljao sa Sovjetskim veleposlanstvom. Složili su se i rekli kada bi svi Nijemci mislili kao ja, politički odnosi bi bili uvelike jednostavniji. Kako bilo, (kažu oni) mi se moramo dogovarati sa Bonnom, a pošto je Bonn u NATO savezu, Bonn je naš suparnik. Takva je situacija.

P: Zašto se list vaše organizacije zove The Bismarck German?

O: Zato što je Bismarck vodio politiku orijentiranu prema istoku, i kao rezultat njegovog "umirujućeg" sporazuma sa Rusijom imali smo 44 godine mira.



Od ukupno **502** visoka položaja uprave za provođenje komunističke revolucije u Rusiji i za stvaranje Sovjetske države, kroz prvih nekoliko godina postojanja, ne manje od **459** položaja su zauzimali Židovi, dok ostalih **43** su zauzimali ne-Židovi, različitog podrijetla. Tko je onda shodno tome provodio ovu groznu revoluciju? Možda ne-Židovi? Statistički podaci, koji su bili objavljeni u Parizu u kontra-revolucionarnim novinama "Le Russe Nationaliste", otkrivaju da nakon komunističke revolucije u Rusiji od ukupno **554** visoko pozicioniranih komunističkih predvodnika **447** njih je bilo Židova, dok je od ostalih **107** predvodnika bilo:

Litvanaca 43; Rusa 30; Armenaca 13; Nijemaca 12; Finaca 3; Poljaka 2; Gružljaca 2; Čeha 1; Mađara 1.

Izvor: Maurice Pinay: The Plot Against Church Poglavlje "Gospodari komunizma" (Hrvatsko izdanje, 2007)

Tako je govorio Adolf Hitler



"I što je ovaj cijeli liberalizam, što je naš tisak, slobodno tržište i slobodni masoni? Oni su instrumenti Židova!"

München 13. travanj 1923.

"Sve što je bilo veliko, dobro i sveto bilo je bačeno u mulj"

München 27. svibanj 1924.

"Bismarck je jednom izjavio da je liberalizam donositelj socijal-demokracije. Ja uopće nemam potrebu onda reći da je socijal-demokracija donositelj komunizma"

Berlin 10. svibnja 1933.

"Postoje samo dvije mogućnosti: Ili pobjeda Arijiske strane ili njeno uništenje i pobjeda Židova"

München 12. travanj 1922.

"Veliki krug ljudi ne smatra Židove rasom. Ali postoji li gdje u svijetu drugi narod koji je tako odlučan u očuvanju svoje rase?"

München 12. travanj 1934.

"Židovi ... nisu nikakav narod gospodara. To je jedan eksploatatorski narod i narod pljačkaša."

München 28. srpanj 1922.

"Židov ... nikada nije stvorio nikakvu kulturu, ali ih je uništio na stotine"

München 28. srpanj 1922.